

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 1247

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 11 decembrie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
D E C R E T E	
1.570. — Decret privind convocarea Parlamentului României, ales la data de 1 decembrie 2024	1
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 388 din 17 septembrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene	2–8

D E C R E T E

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind convocarea Parlamentului României, ales la data de 1 decembrie 2024

În temeiul prevederilor art. 63 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Parlamentul României, ales la data de 1 decembrie 2024, se convoacă în ziua de vineri, 20 decembrie 2024, la ora 14.00, la sediul celor două Camere, aflat în Palatul Parlamentului, din strada Izvor nr. 2–4, sectorul 5, București.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 decembrie 2024.
Nr. 1.570.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 388****din 17 septembrie 2024****referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, excepție ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din cadrul Ministerului Afacerilor Interne (MAI), în numele și pentru membrii de sindicat Cristina Marinescu, Maria Ivan, Valentina Cristea, Ileana Andronache și Mariana Lungu în Dosarul nr. 13.670/3/2021 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.382D/2022.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în următoarele dosare ale Curții Constituționale: Dosarul nr. 2.742D/2022, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor, în numele și pentru unii membri de sindicat, în Dosarul nr. 1.442/101/2021 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale; dosarele nr. 51/2023 și nr. 73D/2023, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor, în numele și pentru unii membri de sindicat, în dosarele nr. 79/87/2022 și nr. 20.973/3/2021 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal; Dosarul nr. 207D/2023, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor, în numele și pentru membrii săi, în Dosarul nr. 1.402/87/2021 al Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal; Dosarul nr. 261D/2023, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor, în numele și pentru un membru de sindicat, în Dosarul nr. 1.890/101/2021 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale; Dosarul nr. 286D/2023, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor, în numele și pentru unii membri de sindicat, în Dosarul nr. 18.249/3/2021 al Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal; Dosarul nr. 377D/2023, având

ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor, în numele și pentru un membru de sindicat, în Dosarul nr. 270/118/2022 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal; dosarele nr. 378D/2023, nr. 379D/2023 și nr. 407D/2023, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor, în numele și pentru unii membri de sindicat, în dosarele nr. 3.168/107/2021, nr. 30.388/3/2021 și nr. 3.890/3/2022 ale Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal; Dosarul nr. 550D/2023, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor, în numele și pentru unii membri de sindicat, în Dosarul nr. 30.860/3/2021 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal; dosarele nr. 854D/2023 și nr. 1.024D/2023, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor, în numele și pentru unii membri de sindicat, în dosarele nr. 2.308/3/2022* și nr. 1.894/101/2021 ale Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale; dosarele nr. 1.058D/2023, nr. 1.059D/2023 și nr. 1.185D/2023, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor, în numele și pentru unii membri de sindicat, în dosarele nr. 30.376/3/2021, nr. 31.542/3/2021 și nr. 20.873/3/2021 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal; dosarele nr. 1.233D/2023 și nr. 1.234D/2023, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor, în numele și pentru unii membri de sindicat, în dosarele nr. 15.107/3/2021 și nr. 5.975/63/2021 ale Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale; Dosarul nr. 1.286D/2023, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor, în numele și pentru un membru de sindicat, în Dosarul nr. 1.518/104/2021 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal; dosarele nr. 1.310D/2023 și nr. 1.311D/2023, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor, în numele și pentru unii membri de sindicat, în dosarele nr. 28.968/3/2021 și nr. 2.130/3/2022 ale Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal; dosarele nr. 1.344D/2023 și nr. 1.372D/2023, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor, în numele și pentru unii membri de sindicat, în dosarele nr. 503/87/2022 și nr. 3.896/3/2022 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal; Dosarul nr. 1.498D/2023, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor, în numele și pentru un membru de sindicat, în Dosarul nr. 4.656/3/2022 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale; dosarele nr. 1.559D/2023 și nr. 2.189D/2023, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor, în numele și pentru unii membri de

sindicat, în dosarele nr. 37.155/3/2021 și nr. 19.068/3/2021 ale Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal; Dosarul nr. 2.252D/2023, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor, în numele și pentru unii membri de sindicat, în Dosarul nr. 14.362/3/2021 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal; Dosarul nr. 2.259D/2023, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor, în numele și pentru unii membri de sindicat, în Dosarul nr. 796/3/2022 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale; dosarele nr. 2.572D/2023 și nr. 2.573D/2023, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor, în numele și pentru unii membri de sindicat, în dosarele nr. 26.823/3/2021 și nr. 221/87/2022 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal; dosarele nr. 2.613D/2023, nr. 2.614D/2023, nr. 3.040D/2023, nr. 541D/2024 și nr. 699D/2024, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor, în numele și pentru unii membri de sindicat, în dosarele nr. 1.426/3/2022, nr. 13.113/3/2021, nr. 12.738/3/2021, nr. 755/122/2022 și nr. 3.944/118/2022 ale Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere identitatea de obiect al excepțiilor de neconstituționalitate, președintele Curții pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura procesuală propusă. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.742D/2022, nr. 51D/2023, nr. 73D/2023, nr. 207D/2023, nr. 261D/2023, nr. 286D/2023, nr. 377D/2023, nr. 378D/2023, nr. 379D/2023, nr. 407D/2023, nr. 550D/2023, nr. 854D/2023, nr. 1.024D/2023, nr. 1.058D/2023, nr. 1.059D/2023, nr. 1.185D/2023, nr. 1.233D/2023, nr. 1.234D/2023, nr. 1.286D/2023, nr. 1.310D/2023, nr. 1.311D/2023, nr. 1.344D/2023, nr. 1.372D/2023, nr. 1.498D/2023, nr. 1.559D/2023, nr. 2.189D/2023, nr. 2.252D/2023, nr. 2.259D/2023, nr. 2.572D/2023, nr. 2.573D/2023, nr. 2.613D/2023, nr. 2.614D/2023, nr. 3.040D/2023, nr. 541D/2024 și nr. 699D/2024 la Dosarul nr. 2.382D/2022, care este primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Susține, în acest sens, că este nejustificată critica privind încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, întrucât menținerea cuantumului salariului la un nivel anterior pentru personalul bugetar nu reprezintă o problemă de claritate și previzibilitate a legii, ci exprimă opțiunea legiuitorului în materia salarizării. Nici critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 16 din Legea fundamentală nu poate fi reținută, deoarece autorul compară categorii socioprofesionale aflate în ipoteze diferite.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene prin următoarele acte de sesizare: încheierile din 14 iulie 2022 și, respectiv, 24 noiembrie 2022, pronunțate în

dosarele nr. 13.670/3/2021 și, respectiv, nr. 1.442/101/2021 de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale (dosarele Curții Constituționale nr. 2.382D/2022 și nr. 2.742D/2022); încheierile din 24 noiembrie 2022 și, respectiv, 9 noiembrie 2022, pronunțate în dosarele nr. 79/87/2022 și, respectiv, nr. 20.973/3/2021 de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal (dosarele Curții Constituționale nr. 51D/2023 și nr. 73D/2023); Decizia civilă nr. 86 din 18 ianuarie 2023, pronunțată în Dosarul nr. 1.402/87/2021 de Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal (Dosarul Curții Constituționale nr. 207D/2023); Încheierea din 7 decembrie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 1.890/101/2021 de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale (Dosarul Curții Constituționale nr. 261D/2023); Decizia civilă nr. 3.180 din 8 decembrie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 18.249/3/2021 de Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal (Dosarul Curții Constituționale nr. 286D/2023); Încheierea din 7 decembrie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 270/118/2022 de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal (Dosarul Curții Constituționale nr. 377D/2023); încheierile din 19 ianuarie 2023 și, respectiv, Decizia civilă nr. 16 din 10 ianuarie 2023, pronunțate în dosarele nr. 3.168/107/2021, nr. 30.388/3/2021 și, respectiv, nr. 3.890/3/2022 de Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal (dosarele Curții Constituționale nr. 378D/2023, nr. 379D/2023 și nr. 407D/2023); Decizia civilă nr. 276 din 3 februarie 2023, pronunțată în Dosarul nr. 30.860/3/2021 de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal (Dosarul Curții Constituționale nr. 550D/2023); încheierile din 13 februarie 2023 și 8 februarie 2023, pronunțate în dosarele nr. 2.308/3/2022* și nr. 1.894/101/2021 de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale (dosarele Curții Constituționale nr. 854D/2023 și nr. 1.024D/2023); încheierile din 23 februarie 2023 și 23 martie 2023 și, respectiv, Decizia civilă nr. 2.664 din 7 noiembrie 2022, pronunțate în dosarele nr. 30.376/3/2021, nr. 31.542/3/2021 și, respectiv, nr. 20.873/3/2021 de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal (dosarele Curții Constituționale nr. 1.058D/2023, nr. 1.059D/2023 și nr. 1.185D/2023); încheierile din 17 martie 2023 și 14 februarie 2023, pronunțate în dosarele nr. 15.107/3/2021 și nr. 5.975/63/2021 de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale (dosarele Curții Constituționale nr. 1.233D/2023 și nr. 1.234D/2023); Decizia civilă nr. 2.347 din 10 octombrie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 1.518/104/2021 de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal (Dosarul Curții Constituționale nr. 1.286D/2023); deciziile nr. 573 și nr. 579 din 1 martie 2023, pronunțate în dosarele nr. 28.968/3/2021 și nr. 2.130/3/2022 de Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal (dosarele Curții Constituționale nr. 1.310D/2023 și nr. 1.311D/2023); deciziile civile nr. 499 din 20 februarie 2023 și nr. 976 din 31 martie 2023, pronunțate în dosarele nr. 503/87/2022 și nr. 3.896/3/2022 de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal (dosarele Curții Constituționale nr. 1.344D/2023 și nr. 1.372D/2023); Încheierea din 7 iunie 2023, pronunțată în Dosarul nr. 4.656/3/2022 de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale (Dosarul Curții Constituționale nr. 1.498D/2023);

Decizia nr. 1.320 din 16 mai 2023 și Decizia civilă nr. 980 din 4 aprilie 2023, pronunțate în dosarele nr. 37.155/3/2021 și nr. 19.068/3/2021 de Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal (dosarele Curții Constituționale nr. 1.559D/2023 și nr. 2.189D/2023); Decizia nr. 1.286 din 11 mai 2023, pronunțată în Dosarul nr. 14.362/3/2021 de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.252D/2023); Încheierea din 24 mai 2023, pronunțată în Dosarul nr. 796/3/2022 de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.259D/2023); deciziile civile nr. 1.382 și nr. 1.385 din 18 mai 2023, pronunțate în dosarele nr. 26.823/3/2021 și nr. 221/87/2022 de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal (dosarele Curții Constituționale nr. 2.572D/2023 și nr. 2.573D/2023); deciziile civile nr. 1.333 din 18 mai 2023, nr. 1.016 din 6 aprilie 2023, nr. 837 din 20 martie 2023, nr. 97 din 18 ianuarie 2024 și nr. 1.287 din 11 mai 2023, pronunțate în dosarele nr. 1.426/3/2022, nr. 13.113/3/2021, nr. 12.738/3/2021, nr. 755/122/2022 și nr. 3.944/118/2022 de Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal (dosarele Curții Constituționale nr. 2.613D/2023, nr. 2.614D/2023, nr. 3.040D/2023, nr. 541D/2024 și nr. 699D/2024).

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile legale criticate instituie o derogare de la regula aplicării etapizate a creșterilor salariale stabilită pentru perioada 2019—2022 de art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

9. Se susține că adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 226/2020 a condus la încălcarea exigențelor de predictibilitate și previzibilitate ale legii, având în vedere că practica înghețării salariilor prin ordonanță de urgență nu este compatibilă cu natura drepturilor salariale asigurate din bugetul de stat, care trebuie să aibă la bază un mecanism transparent de stabilire și să fie clare, previzibile și predictibile. În acest sens, este indicată jurisprudența în materie a Curții Constituționale (Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, Decizia nr. 743 din 2 iunie 2011) și cea a Curții Europene a Drepturilor Omului.

10. Autorul excepției arată că, deși Legea-cadru nr. 153/2017 enumeră printre principiile sale eliminarea inechităților salariale, chiar acest act normativ instituie, la art. 38 alin. (2) și (3), excepții de la regula aplicării etapizate, însă funcționarii cu statut special din Ministerul Afacerilor Interne și militarii nu se regăsesc printre aceste categorii socioprofessionale exceptate, astfel că aplicarea Legii-cadru nr. 153/2017 s-a făcut inițial diferențiat, cu un calendar diferit în funcție de categoria socioprofesională. Criteriul temporal al unor legi care, în practică, nu s-au aplicat (Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice) sau care au fost aplicate integral doar unor categorii profesionale, în timp ce altora le-au fost aplicate doar parțial, așa cum este Legea-cadru nr. 153/2017, limitând astfel unele drepturi salariale, în sensul că anumite componente salariale, începând cu salariul de funcție și continuând cu sporuri și alte drepturi salariale, nu s-au aplicat, încalcă principiul egalității în drepturi, echității și egalității de tratament, precum și al caracterului unitar al unei legi de salarizare unice în sistemul bugetar.

11. Așadar, chiar și anterior înghețării salariilor prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, existau diferențieri între diverse categorii socioprofessionale, precum funcționarii publici cu statut special, înghețarea neavând decât efectul perpetuării discriminărilor între categoria menționată

anterior și celelalte categorii cărora li s-au aplicat dispoziții care au dus la majorări salariale doar cu privire la acestea.

12. Autorul excepției consideră că au fost încălcate și prevederile art. 53 din Constituție, deoarece restrângerea exercițiului unor drepturi fundamentale poate avea loc doar în condiții stricte, iar motivele invocate la adoptarea ordonanței de urgență criticate nu pot constitui o justificare pentru neacordarea unor drepturi.

13. De altfel, Curtea Constituțională a sancționat în jurisprudența sa dispoziții din ordonanțe de urgență ale Guvernului prin care erau prevăzute creșteri salariale mai mici decât cele acordate printr-o lege anterioară (Decizia nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008, Decizia nr. 989 din 30 iunie 2009, Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010).

14. O altă discriminare ce nu se poate justifica în mod obiectiv în cadrul sistemului de salarizare a fost creată între polițiști/militari și personalul bugetar prevăzut de Legea nr. 205/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, și anume personalul didactic medico-farmaceutic din universități care au în structură facultăți de medicină, medicină dentară și farmacie acreditate, cu privire la care legiuitorul a reglementat un nou drept salarial, în timp ce pentru prima categorie menționată a dispus înghețarea salariilor prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020. Or, nediscriminarea este un principiu de drept universal, prevăzut de Constituția României, de Declarația Universală a Drepturilor Omului și de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, fiind protejat și la nivelul viziunii și politicilor Uniunii Europene, cum ar fi Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și, în particular, două directive care vizează integrarea în domeniul forței de muncă a cetățenilor (Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă și Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică), toate aceste acte normative fiind, prin urmare, încălcate.

15. Toate **secțiile Curții de Apel București** care au sesizat Curtea Constituțională în prezenta cauză consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, mai puțin Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, care, în Dosarul nr. 1.372D/2023, apreciază că textul legal criticat poate interfera cu legile organice care reglementează materia salarizării și ar putea fi considerat neconstituțional, dacă se admite faptul că printr-un singur text dintr-o ordonanță de urgență se poate bloca, fără o motivare economică sau de altă natură, un întreg pachet de legi organice ce reglementează drepturi salariale ale personalului din sectorul public. În plus, Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, în dosarele nr. 207D/2023, nr. 407D/2023 și nr. 1.559D/2023, și Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 377D/2023, nu și-au exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992.

16. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1332 din 31 decembrie 2020, având următorul conținut normativ: „(1) Prin derogare de la prevederile art. 38 alin. (4) și (4¹) lit. c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2021, începând cu data de 1 ianuarie, cuantumului brut al salariilor de bază/soldelor de funcție/salariilor de funcție/indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2020 în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

20. Dispozițiile legale criticate nu mai sunt în vigoare, având aplicabilitate doar pentru anul 2021, însă, în considerarea Deciziei Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, instanța de contencios constituțional se va pronunța asupra constituționalității acestora în redactarea care continuă, și după ieșirea lor din vigoare, să producă efecte juridice în cauzele în care excepțiile au fost ridicate.

21. Textele din Constituție invocate în motivarea excepției de neconstituționalitate sunt cele ale art. 1 alin. (5) referitoare la principiul legalității, art. 4 alin. (2) și art. 16 alin. (1) și (2) cu privire la principiul nediscriminării și egalitatea în drepturi, art. 44 alin. (1) și (2) privind protecția dreptului de proprietate, art. 47 — Nivelul de trai și art. 53 — Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, din motivarea criticii se deduce în mod rezonabil invocarea art. 115 alin. (4) și (6) din Legea fundamentală, cu privire la condițiile în care pot fi adoptate ordonanțele de urgență ale Guvernului.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 stabilesc o derogare de la regula creșterii etapizate a salariilor prevăzută de art. 38 alin. (4) și (4¹) lit. c) din Legea-cadru nr. 153/2017, texte care dispun următoarele:

— Art. 38 alin. (4): „(4) În perioada 2019—2022 se va acorda anual o creștere a salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, fiecare creștere reprezentând 1/4 din diferența dintre salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare prevăzute de lege pentru anul 2022 și cel/cea din luna decembrie 2018. Creșterea respectivă și data de aplicare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat cu respectarea prevederilor art. 6 lit. h).”;

— Art. 38 alin. (4¹) lit. c): „Prin excepție de la prevederile alin. (4), personalul didactic de predare, personalul didactic auxiliar, personalul didactic de conducere și personalul de îndrumare și control din învățământ beneficiază: (...) c) începând cu 1 septembrie 2021 de salariile de bază prevăzute de lege pentru anul 2022.”

23. Autorii excepției de neconstituționalitate — funcționari publici cu statut special, respectiv polițiști membri ai Sindicatului

Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din cadrul Ministerului Afacerilor Interne —, sunt nemulțumiți de soluția legislativă prevăzută de textul legal criticat care dispune, practic, menținerea și pentru anul 2021 a aceluiași nivel salarial cu cel aferent lunii decembrie 2020, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Intervenția legislativă echivalează, astfel, cu eliminarea creșterii salariale pentru anul 2021 prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017.

24. Curtea, examinând expunerea de motive ce însoțește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, observă că acest act normativ instituie unele măsuri fiscal-bugetare, adoptate în contextul răspândirii virusului SARS-CoV-2 și al pandemiei de COVID-19, măsuri care urmăresc, în esență, pe de o parte, reducerea unor cheltuieli publice și, pe de altă parte, utilizarea unor resurse financiare bugetare în scopuri impuse în mod special de acest context pandemic globalizat.

25. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 cuprinde o serie de măsuri fiscal-bugetare restrictive, prin care Guvernul a urmărit reducerea cheltuielilor publice, măsuri prin care s-a dispus, de exemplu, înghețarea unor venituri salariale la nivelul avut în decembrie 2020 (art. I), suspendarea sau amânarea acordării altor tipuri de venituri, cum ar fi indemnizația de merit (art. II), prima pentru educația permanentă și cupoanele sociale (art. III), venitul minim de incluziune (art. IV), indemnizația pentru limită de vârstă pentru primar, viceprimar, președinte al consiliului județean și vicepreședinte al consiliului județean (art. V), acordarea, începând cu anul 2022, a unei indemnizații suplimentare egale cu 50% din salariul de bază al funcției de medic, medic stomatolog sau farmacist cadrelor didactice prevăzute la alin. (1¹) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, care desfășoară activitate integrată (art. VII) sau neactualizarea pensiilor de serviciu cu rata media anuală a inflației (art. VIII).

26. Pe de altă parte, Guvernul a urmărit echilibrarea situației economice dificile cauzate operatorilor economici în contextul pandemic, dar și continuarea sau multiplicarea unor acțiuni concertate, menite să protejeze sănătatea publică, în acord cu politica legislativă a Uniunii Europene în această perioadă de criză sanitară. În această direcție a dispus, de exemplu, menținerea acordării voucherelor de vacanță și pentru anul 2021 (art. IX—XII), menținerea valorii unui punct-amendă la aceeași valoare de 145 lei, în pofida creșterii valorii salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată (art. XIII), scutiri de la plata taxei pe valoarea adăugată pentru livrările de dispozitive medicale pentru diagnosticul in vitro al COVID-19, de vaccinuri împotriva COVID-19, precum și serviciile de vaccinare și testare aferente (art. XIV), obligații ale operatorilor economici legate de modalitatea plății cu cardul și dotarea acestora cu aparatele de marcat electronice fiscale corespunzătoare (art. XVI—XVIII) sau anumite măsuri de bonificație fiscală (art. XX—XXV).

27. În ceea ce privește măsurile restrictive de natură salarială stabilite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, acestea sunt reglementate la art. I din aceasta și se referă, în general, la fixarea la nivelul lunii decembrie 2020 a drepturilor salariale și a anumitor elemente componente ale sistemului de salarizare convenite în anul 2021 personalului plătit din fonduri publice, astfel: alin. (1) — privește cuantumului brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare; alin. (2) — vizează indemnizațiile lunare pentru funcțiile de demnitate publică și funcțiile asimilate acestora, prevăzute în anexa nr. IX la Legea-cadru nr. 153/2017; alin. (3) — privește cuantumului sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare

care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice; alin. (4) — se referă la indemnizația de hrană stabilită conform art. 18 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017; alin. (5) — vizează cuantumul compensației bănești, respectiv al alocației valorice acordate de instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională (care se menține actualizat la nivelul lunii ianuarie 2019); alin. (6) — care prorogă, pentru data de 1 ianuarie 2022, acordarea indemnizației de vacanță.

28. În ceea ce privește pretinsa încălcare a exigențelor referitoare la previzibilitatea normelor juridice și protecția așteptărilor legitime ale cetățenilor, Curtea constată că aceste critici nu pot fi reținute. Autorul excepției consideră că art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 contravine principiului legalității înscris în art. 1 alin. (5) din Constituție întrucât, derogând de la Legea-cadru nr. 153/2017, o încalcă și afectează, în consecință, previzibilitatea juridică, așteptările legitime ale destinatarilor legii-cadru și transparența mecanismului de stabilire a drepturilor salariale.

29. Analizând expunerea de motive a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, Curtea reține că scopul urmărit de legiuitor a fost acela de eliminare a disfuncționalităților salariale existente în sistemul public de salarizare prin stabilirea unor reguli de creștere etapizată a salariilor și impunerea unui nivel maxim al salariului prin lege pentru toate categoriile de personal plătit din fonduri publice. Într-adevăr, în virtutea principiilor statului de drept și securității juridice, Legea-cadru nr. 153/2017 reprezintă sursa așteptărilor legitime în materie de salarizare pentru personalul plătit din fondurile publice, însă a fost necesar ca măsurile preconizate de legiuitor în anul 2017 să fie modificate printr-o ordonanță de urgență emisă de Guvern la sfârșitul anului 2020, pe fondul unei situații de o gravitate fără precedent cum a fost pandemia de COVID-19, context în care întreaga politică bugetară a trebuit să se adapteze pentru a răspunde unor noi imperative publice impuse, în primul rând, de protecția sănătății publice și stabilitatea economiei naționale.

30. Prin urmare, nu se poate susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 este „nelegală” în raport cu Legea-cadru nr. 153/2017, întrucât legiuitorul delegat are competența constituțională să uzeze de astfel de instrumente normative și procedee de reglementare — de derogare de la legea menționată, în cazul de față —, în temeiul dispozițiilor cuprinse în art. 115 alin. (4)—(6) din Legea fundamentală. Prin esența ei, ordonanța de urgență reflectă modalitatea constituțională excepțională de legiferare, prin care puterea executivă — reprezentată de Guvern — este abilitată să intervină rapid, cu măsuri ferme și de aplicabilitate imediată, pentru îndepărtarea anumitor consecințe negative sau riscuri generate de o situație neobișnuită, cu caracter extraordinar, astfel că, în acest context, este improprie invocarea așteptărilor legitime ce decurg prin raportare la legile-cadru într-o materie sau alta, menite, de regulă, să implementeze pe termen mediu și/sau lung politica legislativă în respectivul domeniu, în condiții obișnuite, de normalitate.

31. Or, așa cum rezultă din cuprinsul notei de fundamentare ce însoțește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, aceasta a fost adoptată într-o situație extraordinară, a cărei reglementare nu putea fi amânată fără riscul producerii unor consecințe deosebit de grave și insurmontabile la nivelul întregii societăți, cerințele impuse de art. 115 alin. (4) din Constituție fiind astfel respectate. Faptul că autorul excepției de neconstituționalitate apreciază că motivele invocate de Guvern în această notă de fundamentare nu sunt suficiente pentru a justifica derogarea de la regulile salarizării

stabilite de Legea-cadru nr. 153/2017 reprezintă o simplă considerație de ordin subiectiv, ce nu poate avea valențele unei reale demonstrații de neconstituționalitate.

32. În ceea ce privește respectarea art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală din perspectiva faptului că ordonanțele de urgență nu pot afecta drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, Curtea se va raporta în analiza sa la drepturile invocate de autorul excepției, după cum urmează.

33. Autorul excepției reclamă încălcarea principiului nediscriminării și al egalității, ocrotit prin art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, întrucât, pe de o parte, spre deosebire de alte categorii socioprofesionale, cea a polițiștilor nu a fost inclusă printre categoriile exceptate de la bun început prin Legea-cadru nr. 153/2017 de la regula creșterii salariale etapizate [conform art. 38 alin. (2) și (3) din lege] și, pe de altă parte, întrucât aceștia au suferit măsura înghețării salariilor pentru anul 2021 prin efectul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 226/2020, în timp ce, prin Legea nr. 205/2020, legiuitorul a creat pentru o altă categorie socioprofesională un nou drept salarial.

34. În ceea ce privește critica referitoare la stabilirea de la început a unor excepții de la regulile creșterii salariale etapizate, reglementate de Legea-cadru nr. 153/2017, apreciată de autorul excepției ca fiind contrară caracterului unitar al legii și principiului nediscriminării, Curtea reține că această critică nu poate constitui obiect al controlului de constituționalitate în prezenta cauză, care vizează un act normativ diferit, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, și nu Legea-cadru nr. 153/2017. În plus, Curtea a subliniat constant în jurisprudența sa competența suverană a legiuitorului în stabilirea politicii fiscal-bugetare a statului, deci inclusiv în materia salarizării, acesta având, desigur, obligația respectării exigențelor impuse de Constituție, astfel încât un tratament juridic diferit să fie justificat prin condiții în mod obiectiv și rezonabil diferite (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 707 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 127 din 17 februarie 2017, paragraful 34, Decizia nr. 291 din 22 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 20 iunie 2014, și Decizia nr. 31 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 13 mai 2013).

35. Cât privește invocarea Legii nr. 205/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 858 din 18 septembrie 2020, Curtea reține că, într-adevăr, dispozițiile articolului unic pct. 2 din aceasta modifică art. 165 din Legea nr. 95/2006 și introduc în structura normativă a acestui articol un nou alineat, alin. (12), care dispune că „Începând cu drepturile salariale aferente lunii ianuarie 2021, cadrele didactice prevăzute la alin. (11) care desfășoară activitate integrată beneficiază și de o indemnizație lunară egală cu 50% din salariul de bază al funcției de medic, medic stomatolog sau farmacist, corespunzător vechimii în muncă și gradului profesional deținut.” Personalul prevăzut la alin. (11) al art. 165 din Legea nr. 95/2006 este reprezentat de personalul didactic medico-farmaceutic din universități care au în structură facultăți de medicină, medicină dentară și farmacie acreditate și care, conform acestui text, beneficiază de integrare clinică în unitățile și instituțiile din subordinea, coordonarea sau sub autoritatea Ministerului Sănătății, în unitățile medicale din subordinea ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie, în unitățile și instituțiile medicale din subordinea autorităților administrației publice locale, precum și în spitale și cabinete private.

36. Autorul excepției face însă abstracție în formularea criticii de neconstituționalitate de art. VII din aceeași Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 226/2020, prin care legiuitorul delegat

a intervenit asupra art. 165 alin. (1²) din Legea nr. 95/2006 în sensul modificării termenului de aplicare a acestor dispoziții, din ianuarie 2021 în ianuarie 2022, astfel fiind prorogat cu un an efectul juridic al acestor norme juridice. Întrucât Legea nr. 205/2020 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, în data de 18 septembrie 2020, iar Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, în data de data de 31 decembrie 2020, rezultă că dispozițiile art. 165 alin. (1²) din Legea nr. 95/2006 nu au produs niciodată efectele juridice preconizate prin Legea nr. 205/2020, astfel că susținerile autorului excepției nu au suport real.

37. Prin derogarea de la prevederile art. 38 alin. (4) și alin. (4¹) lit. c) din Legea-cadru nr. 153/2017, dispozițiile art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 nu operează niciun fel de discriminare față de nicio categorie socioprofesională vizată de Legea-cadru nr. 153/2017. Astfel, art. 38 alin. (4) din aceasta conține norme cu caracter general, care prescriu regula creșterii graduale pentru perioada 2019—2022 a tuturor veniturilor salariale provenite din fondurile publice, iar art. 38 alin. (4¹) lit. c) conține norme cu titlu de excepție, aplicabile personalului didactic de predare, personalului didactic auxiliar, personalului didactic de conducere și personalului de îndrumare și control din învățământ, care ar fi beneficiat mai devreme, adică începând cu 1 septembrie 2021, de salariile de bază prevăzute de lege pentru anul 2022. Așadar, măsura restrictivă prevăzută de art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, referitoare la menținerea veniturilor salariale din anul 2021 la nivelul celor acordate pentru luna decembrie 2020, se aplică întregului personal plătit din fonduri publice a cărui salarizare este reglementată de Legea-cadru nr. 153/2017, fără niciun fel de discriminare, astfel că nu poate fi reținută încălcarea art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție.

38. Autorul excepției a formulat critici de neconstituționalitate și din perspectiva încălcării dreptului de proprietate, protejat de art. 44 alin. (1) și (2) din Legea fundamentală.

39. Față de aceste critici, Curtea Constituțională constată că a mai analizat, în jurisprudența sa, dispoziții legale cu un conținut normativ similar celui contestat în prezenta cauză, care stabileau menținerea și pentru viitor a salariilor la un nivel anterior.

40. Prin Decizia nr. 31 din 5 februarie 2013, precitată, respingând ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, raportat la criticile de neconstituționalitate ce reclamau încălcarea dreptului de proprietate protejat de art. 44 din Constituție, formulată din perspectiva unei restrângeri a dreptului la salariu, considerat un „bun”, Curtea a subliniat, în acord cu jurisprudența instanței de contencios european al drepturilor omului, distincția dintre dreptul persoanei de a continua să primească, în viitor, un salariu într-un anumit cuantum și dreptul de a primi efectiv salariul convenit pentru perioada în care munca a fost prestată (a se vedea Hotărârea din 19 aprilie 2007, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Vilho Eskelinen și alții împotriva Finlandei*, paragraful 94).

41. Totodată, Curtea a constatat că este dreptul autorității legiuitoare să elaboreze măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. În această privință, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că statul este cel în măsură să stabilească valoarea sumelor care urmează a fi plătite angajaților săi din bugetul de stat. Statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de sume prin modificări legislative corespunzătoare (a se vedea,

de exemplu, Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23) întrucât statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în acest domeniu (spre exemplu, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz și alții împotriva Spaniei*, paragraful 57).

42. Tot astfel, în Decizia nr. 700 din 31 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 29 ianuarie 2020, paragraful 38, Curtea a reiterat că stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului. Constituția prevede în art. 41 alin. (2), printre drepturile salariaților la protecția socială a muncii, „*instituirea unui salariu minim brut pe țară*”, fără să dispună cu privire la cuantumul acestuia (a se vedea în același sens Decizia nr. 706 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 23 octombrie 2007).

43. Cu privire la art. 47 din Constituție, invocată de autorii excepției, este de menționat că, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că obligația statului de a asigura un nivel de trai decent nu are un conținut determinat, ci trebuie apreciată concret, în funcție de împrejurările social-economice în care se manifestă acest rol al statului (a se vedea Decizia nr. 366 din 22 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 4 iulie 2011). Stabilirea aceluși standard al nivelului de trai care poate fi considerat decent trebuie apreciată de la caz la caz, în funcție de o serie de factori conjuncturali. Situația economică a țării, resursele de care dispune statul în vederea atingerii acestui obiectiv, dar și nivelul de dezvoltare al societății la un anumit moment și modul de organizare a societății reprezintă deopotrivă coordonate care trebuie luate în considerare atunci când se evaluează nivelul „decent” al vieții, nefiind posibilă stabilirea unui standard fix, imuabil (a se vedea în acest sens Decizia nr. 765 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 476 din 6 iulie 2011). În același timp, obligația statului de a asigura un trai decent trebuie adusă la îndeplinire în mod egal, față de toți cetățenii săi, indiferent de ipostaza juridică în care se află aceștia (Decizia nr. 700 din 31 octombrie 2019, precitată, paragraful 44).

44. Or, măsura stabilită prin textul de lege criticat se integrează ansamblului de acțiuni ale statului de adaptare la resursele financiare disponibile în raport cu necesitățile existente la momentul adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 226/2020 și nu contravine obligației statului de a institui, conform art. 41 alin. (2) din Constituție, un salariu minim pe țară, astfel că nu se poate reține o afectare a nivelului de trai decent.

45. În ceea ce privește art. 53 din Constituție, Curtea reține, în prealabil, că acest text se referă la condițiile în care exercițiul unui drept sau al unei libertăți fundamentale poate fi restrâns numai prin lege, înțeleasă în accepțiunea sa strictă, de act juridic formal adoptat de Parlament, și nu prin alt act normativ. Întrucât prin prezenta excepție de neconstituționalitate sunt criticate dispoziții cuprinse într-o ordonanță de urgență a Guvernului, Curtea reține că art. 53 din Constituție, invocat în motivare, nu poate fi incident, aplicabile fiind, sub aspectul interzicerii afectării drepturilor și libertăților fundamentale printr-o ordonanță de urgență, prevederile art. 115 alin. (6) din Constituție. Or, față de considerentele de mai sus, conform cărora sunt neîntemeiate criticile de neconstituționalitate raportate la dispozițiile art. 16, 44 și 47 din Constituție, Curtea constată că nu poate fi reținută nerespectarea normelor cuprinse în art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală.

46. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, în numele și pentru unii membri de sindicat, în dosarele nr. 13.670/3/2021, nr. 1.442/101/2021, nr. 1.890/101/2021, nr. 2.308/3/2022*, nr. 1.894/101/2021, nr. 15.107/3/2021, nr. 5.975/63/2021, nr. 4.656/3/2022 și nr. 796/3/2022 ale Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, în dosarele nr. 79/87/2022, nr. 20.973/3/2021, nr. 270/118/2022, nr. 30.860/3/2021, nr. 30.376/3/2021, nr. 31.542/3/2021, nr. 20.873/3/2021, nr. 1.518/104/2021, nr. 503/87/2022, nr. 3.896/3/2022, nr. 14.362/3/2021, nr. 26.823/3/2021 și nr. 221/87/2022 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și în dosarele nr. 1.402/87/2021, nr. 18.249/3/2021, nr. 3.168/107/2021, nr. 30.388/3/2021, nr. 3.890/3/2022, nr. 28.968/3/2021, nr. 2.130/3/2022, nr. 37.155/3/2021, nr. 19.068/3/2021, nr. 1.426/3/2022, nr. 13.113/3/2021, nr. 12.738/3/2021, nr. 755/122/2022 și nr. 3.944/118/2022 ale Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Pronunțată în ședința din data de 17 septembrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent-șef,
Claudia-Margareta Krupenschi

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

